

244751/6/2-Υ' από

14-3-2003

1.065

Αντώνιος ΜΑΡΤΙΝΗΣ του Χων/νου
Α.Δ.Τ. Τ 958646 / 19-4-2000 / Τ.Α. Βόλου
Τηλ./Fax: 2421032150
Αποστέλλεται σε Α.Γ.Μ. 244751.

ΠΡΟΣ

Τον κ. Υπουργό του Υ.Δ. Τάξης.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ - ΑΝΑΦΟΡΑ

Σας αποσύλλω φωτ/φα του άρδρου 47 του Π.Δ.
22/96 και της ερμηνείας του, από το βιβλίο "ΜΕΙ-
ΘΑΡΧΙΚΟ ΑΙΚΑΙΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ", των
Α/Β' Σωματρίου Ιωάννου ΠΑΝΟΥΣΗ και Υ/Α' Γεωργίου
Χρήστου ΤΗΛΕΛΗ έκδ. 2001, απ' όπου προκύπτει
σαφέστατα ότι από τις 11-12-2002 ην ειγιάδε
εξ' αναποφύλις με την 1130/2002 απόφαση του Αι-
οικικού Εφεσείου Θεσ/κης η διχογραφία του σε
αρβύδιο γραφείο του Υ.Δ. Τάξης, έπρεπε εξαιτίας
της αποφασεως αυτής, δεσμευτική και υποχρεωτι-
κά να είχαν κινηθεί αρέσως οι βιασικαγίες της Ε-
παναποδίζουσας του στη δύναμη του Α.Τ. Βόλου.
Αυτό βεβαίως, προκύπτει αβιαστα από την παράγρ.
1 του άρδρου 47 του Π.Δ. 22/96 όπως αντικατα-
στάθηκε με το άρδρο 14 του Π.Δ. 31/2001, σε
συνδυαγμό με την παράγρ. 2 του άρδρου 6 της Ευρω-
παϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανδρώ-
νου, εκ των οποίων επιβάλλεται υποχρεωτικά η ε-
φαρμογή και ο σεβαστός του τεκμηρίου της Α-
δωόςιας, που "αφορά, έμφεσα αλλά σαφώς, και την
χυρωτική δεικουργία της Αιοίκησης, η οποία με τις
πράξεις της βιορεί να προκαλεί διεθνή αποσελέ-

ερατα, ιδιως οιχονομικά «...εε βάρος των δικαιώματων ή διμοφθέρων...» των διοικουμένων (άρθρο 20 παρ. 2 του Συντάγματος). Το σεκτήριο για «αδιέσυγχαση» ήταν ψηφί «ενοχής», γινεται δεκτό ήση ιεράζει ευρύτερα απέναντι σε κάθε διμοσία Αρχής και όχι τόνο στο ηλαϊσιο της Ποινικής Αίτης. (ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ - Α.Ι. ΤΑΧΟΣ - ΠΕΜΠΤΗ ΕΚΔΟΣΗ 1996 - ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΑΚΚΟΥΛΑ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ) //, γενεπής αφορά συμφέβεσσα και την κυρωτική λειτουργία της διμοσίας Αρχής της Ελληνικής Αστυνομίας!!! Εποφένως από την παράρτημα 2 του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανδρώνου περίτη, α, σε συνδυαστό με την 1130/2002 απόφαση του Διοικητικού Εφεσείου Θεσ/κυς που έχρινε αποδίκτως παράνομη και όχι νόμιμη την πειδαρχική διαδικασία, γινεται αποδίκτως ειδικές πως εγώ ως την αποδίκτως νόμιμη και τόνο (τονίζω) επανεκδίκαση της υπόδειξης του από το αποκλειστικό αρθρόδιο πειδαρχικό δράστη, ασφαλής τεκμαιρόμενη υποχρεωτικά ως ΑΘΩΟΣ!!! Επίσης από την περίτη, β της ιδίας Σύμβασης, που υποχρεωτικά ορίζει πως //καρφία ποινή ή άλλη κύρωση δεν μπορεί να επιβαίνει σε βάρος προσώπου, εφόσον η ενοχή του δεν έχει αποχρεωθεί σύμφωνα με τους τύπους που προβλέπει ο νόμος//, σε συνδυαστό και πάλι με την 1130/2002 απόφαση του Διοικ. Εφεσ. Θεσ/κυς, προκύπτει σαφέσσασα πως ως την αποδίκτως νόμιμη επανεκδίκαση της υπόδειξης του από το αποκλειστικό αρθρόδιο πειδαρχικό δράστη, οεδου βεβαιώς του απαγγίλει σύμφωνα με τους τύπους που προβλέπει ο νόμος, την αποταμίνοτε νόμιμη και τόνο απόφα-